

Nyt på tværs

Tvær- KultuRElt CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 3 – september 2015 – 21. årgang

Populære sommerlejre

Siden den første tværkulturelle sommerlejr for 25 år siden, har flere tusind danskere og nydanskere taget imod det populære tilbud om kristent fællesskab på tværs af sprog, kultur og religion. **Side 2**

TEMA

ENGANG VAR JEG FLYGTNING

Tre unge fortæller om dengang og i dag.

Side 3-5

TEOLOGISK PERSPEKTIV: Migranter og folkekirken

Indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, Vesterbro. **Side 2**

Asylsøgere inspirerer sognemenighed

Kirkekaften er blomstret op i Sct. Peders Kirke i Randers. **Side 2**

Vi fik så meget igen
27-årig tidligere flygtning fra Rwanda startede aktiviteter for asylsøgere ud fra Aarhusmenighed. **Side 3**

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 48 sprog. **Side 6**

Ikke mere krig

Syriske flygtninge begynder nyt liv i Danmark. **Side 7**

Fra Bosnien til Østerbro

31-årig køkkenchef har aldrig skammet sig over at være flygtning. **Side 5**

Søstrene fra Hvidovre

22-årig kristen dansk-iraker prioriterer tid til familien og kirken. **Side 4**

Eritreanske menigheder vokser

Interview med ortodoks præst fra Holbæk. **Side 8**

Andre fortællinger

Myten om den fejlslagne integration

Redaktøren har ordet

Vi lever i en verden, hvor krige og voldelige konflikter hver dag sender stadig flere mennesker på flugt. Alene konflikterne i Syrien og Irak har tvunget mere end 15 millioner mennesker til at forlade deres hjem. Ifølge UNHCR er næsten 60 millioner i dag på flugt. Hermed står verden over for den største flygtningekrise siden Anden Verdenskrig.

Men selv om antallet af flygtninge og migranter, der i disse måneder søger mod nord, er en udfordring for de europæiske lande, er det stadig kun en meget lille del, der når frem til Europa – eller som ønsker at komme her. Kun lidt over én procent af verdens flygtninge kom til Europa sidste år. Langt størstedelen opholder sig fortsat i nærområder. Og langt de fleste drømmer blot om en dag at vende hjem.

Som menigheder og kirkelige organisationer har vi brug for mod og tankens klarhed til at italesætte de kristne grundværdier ind i en kompliceret global virkelighed, hvor den hjemlige debat ofte i højere grad kommer til at handle om, hvordan vi beskytter os selv mod flygtningestrømmen, end hvad vi kan gøre for at beskytte det voksende antal mennesker, som ifølge internationale konventioner har krav på beskyttelse.

Det er næppe tilfældigt, at barmhjertighed er et centralt omdrejningspunkt i mange af de nytestamentlige fortællinger. Gang på gang standser Jesus op og viser mennesker barmhjertighed. Den kristne tro fastholder os på ansvaret for hinanden på tværs af tro, kultur og hudfarve. Til alle tider har medmenneskelighed og barmhjertighed været de etiske idealer for handling i kristendommen. Sådan er det også i dag – uanset de mange dilemmaer, der følger med.

I dagens debat savnes andre fortællinger om flygtninge. Fortællinger kan rulle en anden virkelighed ud og ændre verden. Det er ikke et uomstridt faktum, at integrationen af flygtninge er slået fejl. Integration kan måles på mange parametre. Masser af mennesker, der i sin tid kom til Danmark som flygtninge, klarer sig godt og beriger det danske samfund. Den udbredte nationale fortælling om den fejlslagne integration er både usaglig og et udtryk for manglende respekt for de mange nye medborgere, der bidrager aktivt med deres arbejdskraft, menneskelige ressourcer og livserfaring.

I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller tre unge med flygtningebaggrund deres historie. Samstemmende fortæller de, hvordan danskerne tog godt imod dem og viste solidaritet og medmenneskelighed, dengang de var i nød. I dag er de velintegrerede og klar til at betale tilbage. Flere har også et bevidst forhold til den kristne tro og ønsker at videregive de kristne værdier til næste generation. For dem er den kristne tro ikke blot en historisk kultur, men en tro, der må udmønte sig i konkret handling, når medmennesker er i nød.

I globalt perspektiv er vi umådelig privilegerede i Danmark. Store privilegier giver stort ansvar. Må vi, der har fået så meget betruet, vise medmenneskelighed og barmhjertighed og lade flygtninge mærke, at de er velkomne. Vi har ikke plads til alle, men vi har plads til flere.

Birthe Munck-Fairwood

Foto: BMF

TEOLOGISK PERSPEKTIV

Migranter og folkekirken

Lukasevangeliets fortælling om den rige mand og Lazarus* illustrerer den teologiske refleksion, der ligger bag Apostelkirkens ønske om at være opmærksomt nærværende som menighed blandt migranter på Vesterbro.

Vores velfærdssamfund kan vi ikke umiddelbart genkende situationen i Jesu fortælling. Vi ser ikke den fattige Lazarus ligge uden for den rige mands hus. Ikke fordi der ikke eksisterer et skel mellem rige og fattige i vores del af verden. Snarere fordi den rige mands dør befinder sig et andet sted. Pigtrådshegnene ved Europas grænser er vores mure, og paskontrollen ved den danske grænse er vores dør. En hovedpointe i fortællingen er, at mens murene for en tid beskytter den rige mands luksuriøse liv, viser de sig i sidste ende at blive en barriere, der hindrer ham i at nå sine medmennesker.

Hvad skulle den rige mand da have gjort? Og hvordan kan det inspirere os til at handle som kirke i en tid, hvor de fattige også ligger uden for vores dør? Den bibelske fortælling er kritisk over for den rige mand - ikke fordi han er rig, men fordi han hver dag går forbi Lazarus og aktivt ignorerer hans behov. Den rige mand lægger afstand til Lazarus ved hjælp af mure. Afstand giver grobund for kynisme. Han kunne aktivt have mødt Lazarus. Havde han gjort det, ville det med stor sandsynlighed have forandret hans kynisme, for nærhed skaber empati og forståelse. Den rige mand begår den synd, at han ikke er opmærksom på sin næste. For den rige mand som for os, der møder migranter i dag, er det ikke et spørgsmål om en bestemt handling, men om opmærksomt nærvær.

Niels Nymann Eriksen

* Lukasevangeliet kapitel 16, vers 19-31

Niels Nymann Eriksen er sogne- og indvandrerpræst ved Apostelkirken på Vesterbro i København. Iranere og afghanere udgør i dag en tredjedel af søndagsmenigheden.

Asylsøgere giver menighed et løft

En søndag dukkede to syriske kvinder med børn op til gudstjenesten i Sct. Peders Kirke i Randers, der ligger inden for gå-afstand fra byens asylcenter. Kordegn Niels Ove Nielsen fortæller: "De havde hørt kirkeklokkerne. Den ene var kristen og den anden muslim. Efter gudstjenesten blev de inviteret på kirkekaffe. Næste søndag kom de igen. Folk fra menigheden begyndte at besøge dem på asylcentret og invitere dem hjem. Det har været rigtig godt for begge parter. Asylsøgerne har givet menigheden et løft. Vores kirkekaffe er blomstret op. Her har en traditionel kirkekaffe vist sit værd. Også mødet med børnene har betydet meget. En søndag lavede asylsøgerne kirkefrokost til menigheden. Flere af de ældre kirkegængere er kommet i opløftet stemning ved det her."

Foto: Sct. Peders Kirke

KORT NYT

En succeshistorie

Tværkulturelle sommerlejre i 25 år

Jasmine Bogner er 26 år og uddannet psykolog fra Nigeria. Hun har boet i Center Sandholm i Nordsjælland siden april og deltog i sommerens tværkulturelle lejr i Hillerød. Jasmine fortæller:

“Jeg tog med, fordi en anden beboer inviterede mig til gudstjeneste i København, hvor præsten fortalte om lejren. Han mente, det var noget for mig. Det var bare helt fantastisk! Vi var sammen en masse kristne fra forskellige lande i fem dage på en højskole. For en kort tid var vi bare normale mennesker. På lejren kunne vi slappe af fra hverdagen på asylcentret og grine, græde og bede sammen. Jeg var særligt glad for bibeltimerne. Den sidste dag hørte vi om Peter, der i et syn fik at vide, at han ikke måtte kalde nogen eller noget for urent. Det lærte mig noget om at være åben og acceptere alle mennesker. Det er ikke altid let på et asylcenter, hvor atmosfæren er helt anderledes end andre steder.

Som asylsøger har man ikke længere kontrol over sit liv. Man er uden for samfundet og uønsket. Mange mister deres selvværd. Jeg prøver ikke at lade asylcentret definere, hvem jeg er, men at se min værdi som menneske i lyset af det potentiale, Gud har givet mig. Jeg læser i Bibelen hver dag og prøver at være aktiv og komme ud i samfundet. Derfor var det så godt at være på lejr og deltage i de forskellige aktiviteter.

Gud ved, hvorfor jeg bor på et asylcenter lige nu. Jeg tror på, at jeg er her, fordi jeg skal hjælpe andre asylsøgere. Jeg er meget bevidst om, at Gud er med mig. Jeg er ikke alene. Det giver mig overskud til at hjælpe andre. Jeg ønsker, at alle mennesker skal have det godt. Sådan har Gud skabt mig. Jeg har både prøvet at have meget og at have meget lidt. Som alle andre på lejren har jeg oplevet nogle svære ting, men jeg ved, at Gud ikke vil give mig større byrder, end jeg kan bære. Derfor giver jeg ikke op.

Daniel er 23 år, tidligere ingeniørstuderende og flygtning fra Iran. I foråret fik han asyl og bor i dag i Nordsjælland. Han deltog i en sommerlejr for iranere og afghanere, hvor hovedsproget var farsi. Daniel fortæller:

“Det vigtigste var, at vi fik undervisning i den kristne tro på vores eget sprog. De fleste har ikke den mulighed til daglig. Vi havde undervisning tre gange om dagen og også gruppesamtaler. Mange af os er vokset op med en anden religion og døbt her i Danmark. Vores hjerter er sultne efter at lære mere.

For 25 år siden arrangerede to kirkelige organisationer den første tværkulturelle sommerlejr i Danmark med inspiration fra Norge. Siden har tværkulturelle familielejre for danskere, asylsøgere, flygtninge og migranter i skolernes sommerferie været et fast årligt tilbud. I år blev der afholdt i alt syv lejre med til sammen over 700 deltagere. Bag lejrene står en række kirkelige organisationer og sognemenigheder m.fl. Her fortæller tre deltagere, hvorfor de tog med, og hvad lejrene har betydet for dem.

På lejren hørte vi stærke fortællinger om Guds trofasthed. En afghansk præst underviste og fortalte om, hvordan man har det som flygtning i et fremmed land, når man ikke kan sproget, ikke har arbejde og oplever, at nogle ser ned på en. Han åbnede Bibelen for os og viste, at i Guds øjne er vi alle lige. Mænd, kvinder, danskere og udlændinge. Vi kunne mærke, at han selv ved, hvordan det er.

Jeg kunne se, at folk havde det godt og var glade. En aften spiste vi iransk mad, spillede musik og dansede. Iranere kommer fra et varmt miljø og elsker at danse. Ude i samfundet er der mange, der ikke er så glade for, at vi er her. På lejren var det helt anderledes. Her var folk åbne og venlige. Mange fik nye venner.

Annette Christensen er sognemedhjælper ved Kingos Kirke i København og var med på den første sommerlejr i 1990. I år var hun lejrchef på en af sommerens lejre. Annette fortæller:

“Jeg tog med for 25 år siden, fordi jeg blev bedt om at være køkkenchef - og fordi det altid har tiltalt mig at møde mennesker fra andre kulturer. På en lejr kommer man tættere på hinanden og ser hinanden i nogle andre situationer end til et møde eller en gudstjeneste i kirken.

Når man hører folks historier, kan man ikke lade være med at engagere sig og føle med dem. Der opstår et særligt fællesskab, selv om vi er meget forskellige og måske kun har få ord til fælles. Samtidig lærer man noget om sig selv og får sin egen kultur og måde at gøre tingene på sat lidt i relief.

Nogle kommer, fordi det er en kristen lejr. De vil gerne høre mere om den kristne tro. Det gælder både de kristne og dem, der har en anden trosbaggrund. De fleste kommer også med et håb om at lære nogle danskere lidt bedre at kende og få danske venner. Når det lykkes at bevare kontakten, er det en glæde for begge parter. Sommerlejre er en god måde at lære mennesker fra en anden kultur at kende på og har givet mig megen glæde gennem årene. Fortalt til BMF

Fotos: Else Wiwel/BMF

om den kristne tro. Det gælder både de kristne og dem, der har en anden trosbaggrund. De fleste kommer også med et håb om at lære nogle danskere lidt bedre at kende og få danske venner. Når det lykkes at bevare kontakten, er det en glæde for begge parter. Sommerlejre er en god måde at lære mennesker fra en anden kultur at kende på og har givet mig megen glæde gennem årene. Fortalt til BMF

Vi fik så meget igen

27-årig tidligere flygtning fra Rwanda giver nyankomne asylsøgere håb

Den spinkle pige med de levende øjne bag brille-glassene vil gerne bruge sine erfaringer til at give andre flygtninge håb. Derfor var hun tidligere på året med til at starte *Project Solidarity* ud fra den katolske kirke i Aarhus, hvor kirkens internationale ungdomsgruppe tilbød beboerne på det midlertidige asylcenter i Langå aktiviteter og nærvær. Det blev en stærk og livsbekræftende oplevelse, fortæller Nadege Uwamahoro, der af personlig erfaring ved, hvor meget det betyder, at nogen er villig til at hjælpe, når man kommer til et nyt land som flygtning.

– Vi ville gerne gøre noget for nogle mennesker i nød. Asylsøgere kan jo ikke gøre for deres situation. Vi kan alle sammen komme derhen. Jeg har selv været der, fortæller Nadege.

– I begyndelsen var vi usikre på, hvordan vi ville blive modtaget. Men da vi kom, stod de bare klar med store smil. Vi var deres gæster, men snart var vi alle bare ligeværdige mennesker, der havde det sjovt, lavede mad, spillede spil og dansede sammen.

Forud var gået en forberedende fase, hvor gruppen havde skrevet til asylcentret og senere været på besøg og præsenteret projektet for medarbejderne.

– Vi fortalte, at vi var en kirkegruppe, der gerne ville være sociale. På centret var de glade for, at nogle unge ville gøre noget. Der fleste frivillige var pensionister. Ugen før sendte vi en plakat med tid og sted og hvad vi ville lave. Hver gang kom der rigtig mange - de fleste fra Syrien og Eritrea.

I løbet af foråret nåede gruppen at mødes med asylsøgerne fem gange, inden centret lukkede i slutningen af juni.

– Vi gik tur i Dyrehaven, grillede i en park og legede nogle lege, der fik folk til at smile og grine. Vi viste dem Botanisk Have og Den Gamle By, besøgte Bazar Vest og en indendørs klatrevæg, lavede mini-olympiade og fejrede den eritreanske nationaldag med traditionelle danse. Vi kunne mærke, at asylsøgerne var rigtig glade for, at vi ville bruge tid sammen med dem. Selvfølgelig var der sproglige barrierer, men det betød ikke så meget. Man kunne altid kigge på hinanden og smile!

– Vi fik selv så meget igen. Det er noget med at anerkende hinandens eksistens. Hvor er det godt, at du er her. Man glemmer let, hvor skrøbeligt livet er, og hvor sårbare vi mennesker er. Mange var tydeligt angste: Får de lov at blive i Danmark? Kan de lære sproget? Vi ville gerne give dem et billede af, hvordan livet i Danmark også kan være, og opmuntre dem til ikke at give op, forklarer Nadege.

Barn af krigen

Selv er hun barn af borgerkrigen i det østafrikanske land Rwanda, der startede i 1994. På få måneder blev 800.000 mennesker myrdet i et af de mest brutale folke-mord i nyere tid.

– Min familie kom ud forholdsvis tidligt. Vi var kun i vores hus i en uge, da det var virkelig slemt. I huset var der en lang gang uden vinduer. Der opholdt vi os.

Da Nadege Uwamahoro i 2005 blev genbosat i Danmark som FN-flygtning med sin familie, var hun 17 år. Fire år senere blev hun student fra Høng Gymnasium, og til januar afslutter hun en kandidatgrad i folkesundhedsvidenskab fra Aarhus Universitet. Når den 27-årige tidligere krigsflygtning fra Rwanda deler sine erfaringer med unge asylsøgere fra Syrien og Eritrea, bliver der lyttet opmærksomt. For Nadege har været flygtning halvdelen af sit liv og er et levende bevis på, at det er muligt at opbygge et meningsfuldt liv i et nyt land og samtidig have overskud til at hjælpe andre.

Naboer kom ind og bad os skjule dem. Der skete alt muligt i gaderne, husker Nadege, der dengang var seks år gammel.

– Vi gik til fods i mange dage i en stor flok forbi barrikader og checkpoints, inden vi nåede frem til en FN-flygtningelejr i Congo. Dengang troede vi, at vi snart kunne vende hjem. Men det blev blot værre.

Nadeges familie nåede at komme ud et par uger inden lejren blev angrebet og de fleste dræbt. Men da familien forsøgte at komme videre med båd til Tanzania, fik de ikke lov at komme i land og blev sejlet tilbage til Congo.

– Efter mange uger endte vi i Zambia. Undervejs oplevede vi nogle grimme ting. Det er en lang historie, siger Nadege, der de næste 10 år opholdt sig som flygtning i Zambia.

– Vi startede med ingenting. På gaden i Lusaka råbte børnene "flygtning" efter os. Min far, der er uddannet revisor og havde arbejdet i hotelbranchen i Rwanda, begyndte at lave samosas, som han gik rundt og solgte. Vi solgte også brød og sukker. Efterhånden blev det til en butik og en restaurant. Det var meget hårdt for mine forældre. Men vi tre børn kom i skole, og inden vi rejste, var min bror begyndt at læse medicin på universitetet.

– Selv om vi blev en del af lokalsamfundet, var det svært for os. Forholdene for flygtninge var meget usikre. Vi kunne ikke tage tilbage til vores land. Til sidst søgte vi om genbosætning gennem FN. Vi ville bare et sted hen, hvor man kunne leve. Da vi fik at vide, at Danmark ville tage imod os, var vi meget glade. Vi vidste, at vi nok skulle få det til at gå.

Valgte troen

Den første tid boede familien i Ruds Vedby på Vestsjælland.

– Vi kom i april, hvor det var på vej til forår. Alt gik fra at være dødt til at blomstre. Vi syntes, Danmark var et meget flot og smukt land. Alt var så rent og organiseret. Det var himlen at være her! Vi følte os velkomne, og folk i byen var gode til at komme på besøg og hjælpe os, husker hun.

– Om søndagen gik vi hen i den nærmeste kirke. Der var ikke så mange mennesker, men folk kom hen og snakkede med os. Vi er glade for at synge og lavede et familiekor, hvor vi sang på vores eget sprog. Vi har altid gået i kirke, men da vi blev flygtninge, blev mine for-

ældre mere troende. I Zambia fik vi megen hjælp gennem kirken, fortæller Nadege, der selv har måttet kæmpe med sin kristne tro.

– Da jeg var lille, troede jeg på Gud, fordi mine forældre troede. Da jeg var omkring 12 år, blev Gud meget konkret for mig, mens jeg forberedte mig til min første kommunion. Men at være kristen i Danmark er meget anderledes end i Zambia. Nu bor vi i et land, hvor religion ikke er noget, der præger folks liv. Giver det overhovedet mening at tro på Gud her? I Rwanda er næsten alle troende, og alligevel gik det helt galt under folkemordet.

– Det har været nyt for mig at få venner i Danmark, der ikke tror på Gud. På mange måder er de virkelig gode mennesker og fulde af kærlighed. Hvad tilføjer det, at man er troende? Men Bibelen siger ikke, at ting bliver bedre med Gud. Tværtimod siger Jesus, at et kristent liv ikke er nemt.

– Hvis man ikke kommer i en kirke, kan tvivlen let få overhånd. Jeg har valgt en katolsk kirke med en stor og multikulturel menighed, hvor der er en masse andre studerende fra hele verden. Vi har meget til fælles. I kirken bliver jeg mindet om troens grundpiller. At

tro er altid et valg. Min storebror, der er forsker i medicinskalkemi, har valgt anderledes end jeg. Han er ikke længere troende. Jeg har valgt at tro på, at der er en Gud, som har skabt verden og meget bedre end jeg forstår, hvordan det hele hænger sammen. Derfor må jeg hvile i Guds hænder.

Globalt perspektiv

Om få måneder bliver Nadege færdig med en kandidatgrad i folkesundhedsvidenskab. Forældrene er i dag veletablerede og har købt hus i Dianalund, hvor moren er social- og sundhedsassistent. Faren arbejder på en maskinfabrik i Sorø. Om hendes egen fremtid bliver i Danmark eller et andet land, ved Nadege endnu ikke.

– Jeg taler fem sprog og kan føle mig hjemme mange forskellige steder. Som tidligere flygtning vil jeg gerne gøre noget godt ude i verden. Jeg er meget interesseret i global sundhed og vil gerne være der, hvor jeg kan gøre størst gavn. Andre har gjort så meget for mig. Nu vil jeg gerne betale noget tilbage.

BMF

“ Vi ville bare gerne et sted hen, hvor vi kunne leve.

Nadege Uwamahoro

“ Det er noget med at anerkende hinandens eksistens. Man glemmer let, hvor skrøbeligt livet er, og hvor sårbare vi mennesker er.

Nadege Uwamahoro

Frivilligt abonnement

I dette nummer af *Nyt på tværs* er indlagt et girokort. Avisen er fortsat gratis, men hvis nogle læsere har lyst til at betale et frivilligt abonnement på 100 kr. eller give en gave, er ethvert bidrag med til at bære Centrets arbejde.

Merci • Thank you • Shukran • Hjertelig tak!

Netbank 1551 7707231 - Giro 7707231

Ung, kristen og nyforlovet

22-årig dansk-iraker: Troen er det faste holdepunkt i mit liv

Holia Talat Karim er 22 år og tilhører den voksende gruppe af veluddannede og kirkeligt aktive unge med flygtningebaggrund, der kom til Danmark som børn. De er danskere - men også noget andet og mere. I dette interview fortæller Holia, der er født i Irak og kom til Danmark som 9-årig, om at være ung, kristen, nyforlovet og aktiv i den kaldæiske menighed i Søborg. Hun er uddannet farmakonom og bor i Hvidovre sammen med sine forældre, to brødre og lillesøsteren på 2 år.

“De fleste tror, jeg er muslim, fordi jeg er mørkhåret og kommer fra Mellemøsten. Mange bliver overraskede over at høre, at man kan være kristen i Irak. Så spørger de, om mine forældre har været muslimer, og om vi er konverteret. Nej, det er vi ikke!

Da vi boede i Irak, gik vi i kirke hver søndag. Kirkerne var propfulde. Alle var jo opdraget med, at selvfølgelig skulle man i kirke. Jeg har altid godt kunnet lide at gå i kirke og husker det som rigtig hyggeligt. Om fredagen var der undervisning for børn, for vi skulle vide, hvad kristendom er. Vi lærte også at bede. Jeg beder stadig Fadervor hver dag og slår korsets tegn, inden jeg skal sove.

Jeg tænker somme tider, at min familie er kommet en meget lang vej. Jeg husker stadig det hus, hvor jeg er født i en kristen bydel i Erbil i det nordlige Irak. Det var et toetagers hus, hvor vi boede tre familier sammen. Vores familie boede i ét værelse, min tantes familie i et andet, og nederunder boede min onkel med sin familie sammen med min farmor. Det var helt normalt. Mine forældre arbejdede for et telefonselskab, og min mor var også skrædder. Jeg husker det som et meget trygt miljø, hvor alle kendte hinanden.

Jeg var kun en lille pige, da min far rejste. Min mor sagde altid, at far ville komme tilbage og hente os. Vi snakkede i telefon med min far, og somme tider sendte han gaver til os. Jeg vidste ikke, at min far havde problemer og måtte flygte til et andet land.

Der gik fire år, før vi så min far igen. Han kunne først søge om familiesammenføring med os, da han havde fået asyl i Danmark. Til december er det 14 år siden, vi kom herop - min mor, min storebror og jeg. Da var jeg ni år.

Jeg har aldrig boet på et asylcenter. Da vi kom, var min far allerede i arbejde og havde en lejlighed i Vinderup mellem Holstebro og Skive. Der boede vi de næste fem år. Fordi det var et område, hvor der kun boede danskere, lærte min bror og jeg hurtigt sproget. Det hjalp også, at min far syntes, vi skulle dyrke sport. Så jeg har gået til håndbold, badminton, dans, motocross og selvforsvar!

Mine forældre havde ikke danske venner eller det sociale netværk, som vi børn hurtigt fik. De gik på

arbejde, kom hjem og sørgede for familien. På grund af sproget gik vi heller ikke i kirke. Vi kendte ingen danskere, der gik i kirke, og ingen inviterede os. Vi kom kun i kirke, når der var gudstjeneste på vores eget sprog kaldæisk i Holstebro hver tredje måned. Der blev min storebror og jeg også konfirmeret.

Vi flyttede til København, da jeg var 14 år. Den første tid var ikke så let. Jeg havde svært ved at falde til i storbyen, men det, ens forældre beslutter, gør man selvfølgelig. Sådan er vi opdraget. Og mine forældre ville gerne tættere på min fars familie i København.

Heldigvis var der mange kristne fra Irak i København og en stor kaldæisk menighed. Vi begyndte at gå regelmæssigt i kirke, og jeg kom med i kirkens kor. Da vi senere fik vores egen kirkebygning i Søborg,

Det er dobbeltheden, der gør mig til den person, jeg er i dag. Min hverdag er en kombination af en almindelig dansk hverdag og vores egen kultur. Jeg er ikke som dem dernede i Irak, men jeg er heller ikke helt som en dansker. Privat lever jeg nok mest efter vores egen kultur. Det betyder, at jeg bruger det meste af min tid sammen med min familie og i kirken.

Da jeg fyldte 18 år, skulle jeg søge om permanent opholdstilladelse. Første gang fik jeg afslag. Jeg skulle dokumentere, at jeg havde lavet frivilligt arbejde. Heldigvis var det godt nok, at jeg havde været elevrådsformand. Men det var underligt at få afslag, når jeg havde boet her i 10 år.

I dag har vi alle dansk statsborgerskab på nær min far. Han har altid fokuseret på at arbejde og har ikke gået så meget i skole her, så hans danske sprog er

Irakere i Danmark

Alle af irakisk herkomst: 30.994
Heraf danske statsborgere: 17.419
Født i Danmark: 9.812
Kilde: Danmarks Statistik 2015

“I Irak bliver folk smidt ud af deres hjem. Det kunne have været mig og min familie.

Holia Talat Karim

Foto: BMF

samlende præsten de unge til forskellige aktiviteter og weekendlejre. I dag er jeg med i bestyrelsen for ungdomsgruppen, hvor vi er 20-30 unge i alderen 17-35 år. Somme tider har vi sjove lege i kirken efter gudstjenesten. To gange om måneden har vi bibelundervisning. Vi vil gerne skabe et godt sammenhold mellem de unge, så vi kan hjælpe hinanden med at forstå, hvad troen betyder for os i dag, og hvordan Bibelen relaterer til vores hverdag. For os er kristendommen noget, vi tror på, og ikke blot en historisk kultur. Troen har altid været det faste holdepunkt i mit liv.

I dag har jeg både kristne irakiske venner fra kirken, muslimske venner og danske venner. Jeg er meget social og har altid haft let ved at få venner. Selv om danskerne ikke dyrker kirken, er mange meget hjælpsomme. De har bare ikke troen. Jeg har ingen danske venner på min egen alder, der går i kirke.

Jeg er heldig, at jeg har en familie bag mig. Mine forældre har altid arbejdet og knoklet for, at vi skulle have det godt. I dag arbejder min far i Post Danmark, og min mor er social- og sundhedsassistent. Jeg er meget taknemmelig for, hvad de har gjort for os. Sidste år købte vi et hus i Hvidovre med god plads til os alle sammen. Vi er fire børn, og hos os flytter man ikke hjemmefra, før man bliver gift. Selv om min bror og jeg i dag er voksne, nyder min mor at have os boende hjemme. Mine forældre er stadig unge – kun 43 og 47 år. I dag er min mor min veninde. Selvfølgelig hjælper jeg til i weekenden. Men når jeg kommer hjem fra arbejde, er maden klar.

ikke helt godt nok. Det er lidt mærkeligt. Vi andre er her på grund af min far, og så er det ham, der ikke kan få statsborgerskab.

Min kæreste er også fra Irak. Hans familie kom til Danmark som flygtninge for 15 år siden. I dag læser han biokemi i København og bliver snart færdig som kandidat. En dag fik vi øje på hinanden i kirken, og så skete der noget! Vi begyndte at gå ud sammen og lære hinanden bedre at kende. Vi valgte helt selv hinanden, men vi vil ikke bo sammen, før vi er gift. Sidste år friede han til mig, og i maj blev vi officielt forlovet. I dag er han også med i bestyrelsen for ungdomsgruppen i kirken, og vi er enige om, at vi vil give vores kristne tro videre til vores børn. Til sommer skal

vi giftes i Aarhus, hvor hans forældre bor. Hos os er det drengens familie, der sørger for brylluppet. Vi regner med 3-400 gæster. For os er det et lille bryllup!

Jeg kan ikke forestille mig at flytte tilbage til Irak. Det er en helt anden verden. Jeg er taknemmelig for at bo i et land, hvor der er politisk orden og ytringsfrihed, og hvor der er love og regler, som alle efterlever. Min familie har det godt i Danmark. Jeg er bare taknemmelig for livet og for alt det, jeg har her.

Jeg har ondt af de mennesker, der flygter i dag. I Irak bliver folk smidt ud af deres hjem. Det kunne have været mig og min familie. I dag er vi kommet langt takket være mine forældre. Giv de nye flygtninge 10 år. Så skal de nok bidrage med noget til det danske samfund.

Fortalt til BMF

Nyt om navne

Claus Kristensen er ansat som tværkulturel konsulent i Luthersk Mission i Østdanmark. Han har i en årrække arbejdet i Cambodja. I Danmark skal han opbygge venskab og tillid mellem etniske danskere og nydanskere gennem fælles aktiviteter.

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Tolkning til farsi

Luthersk Missions Højskole
Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

I årene 1992-1995 modtog Danmark godt 20.000 flygtninge fra krigen i det tidligere Jugoslavien, der sendte over to millioner mennesker på flugt. Det var den største flygtningekrise i Europa siden Anden Verdenskrig. Flygtningene fik midlertidigt ophold i to år og skulle ikke integreres i det danske samfund. Men krigen trak ud, og størstedelen endte med at blive i Danmark. Blandt dem var Boris Mijic, hans mor og søster. I dag arbejder den 31-årige dansk-serber som køkkenchef i et københavnsk cateringfirma. Hans mor er medlem af den serbisk-ortodokse menighed i København.

**31-årig køkkenchef:
Vi var heldige, at vi
kom til Danmark**

Engang var jeg flygtning

Jeg har aldrig skammet mig over at være flygtning. Selv om det i dag er ret langt væk, sker det stadig, at jeg siger: *For resten, jeg er flygtet fra krigen i det tidligere Jugoslavien*, hvis folk spørger til min fortid. Folk tror, jeg er fra Jylland, fortæller Boris Mijic med et grin.

Den 31-årige køkkenchef fra Frederiksberg husker stadig den nat i juni 1993, da bussen fra Serbien krydsede den ungarske grænse. I bussen sad en dreng på 9 år og en pige på 11. På den anden side af grænsen ventede søskendeparrets mor, der var flygtet til Danmark året før. Drengen var Boris Mijic.

– Det er et af de øjeblikke, der har brændt sig fast. Det var midt om natten, og der stod min mor! Nogle timer senere, da solen var ved at stå op, sad vi i lufthavnen i Budapest på vej til Danmark. Vi var meget heldige.

Få dage før krigen nåede i hjembyen Jajce nordvest for Banja Luka i Bosnien, havde moren bragt de to børn i sikkerhed hos bedsteforældrene i Serbien. Selv vendte hun tilbage til det krigshærgede Bosnien for at arbejde som sygeplejerske. Nogle måneder senere måtte hun dog også flygte og endte i Danmark. Faren blev i Bosnien, og forældrene blev siden skilt.

– Min søster og jeg nåede ikke at opleve krigen så meget. Jeg husker checkpoints, hvor soldater gennemrodede vores tasker, mens vi blev kørt i sikkerhed, og konvojer af militærkøretøjer, der kørte gennem Serbien. Min mor har oplevet krigen på første hånd. Da det var rigtig slemt, gemte hun sig i en kælder sammen med sin søsters familie, mens bomberne faldt. Men hun er meget nede på jorden omkring det hele. Min mor er en meget stærk kvinde, siger Boris og tilføjer, at det i hans familie aldrig har været tabu at tale om krigen.

Midlertidigt ophold

I Danmark var familien omfattet af den såkaldte jugoslavervlov – en særlov, der blev vedtaget af folketinget i 1992, og som gav krigsflygtninge fra Balkan midlertidig opholdstilladelse i to år. Man regnede med, at flygtningene snart kunne sendes hjem, og derfor skulle de ikke integreres og lære dansk. Men det viste sig at være en fejlurdering. Krigen fortsatte, og langt de fleste endte med at få asyl. I dag anses flygtningene fra Balkan af mange for at være blandt de bedst integrerede i Danmark, selv om de første år var præget

stor usikkerhed i familierne med mange mennesker på meget lidt plads. Når Boris tænker tilbage på de tre år, han tilbragte på et asylcenter på Østerbro, er han taknemmelig for, at så mange danskere prøvede at lette hverdagen for flygtningene.

– Personalet gjorde, hvad de kunne, for os. På centret var det meget let at komme op at skændes med folk. Vi kom jo fra et land i krig og boede bosniakker, serbere og kroater sammen. Den første tid delte vi værelse med to andre kvinder. Jeg kan stadig huske værelsesnummeret. Til jul fik vi gaver. Jeg husker det år, jeg fik en fjernstyret racerbil. Det var bare fedt!

– På centret gik vi i bosnisk skole. På et tidspunkt begyndte en folkeskolelærer frivilligt at undervise os i dansk, og efterhånden kom flere lærere til. Det var ikke meningen. Danmark ville jo sende os hjem. Men vi fik lært dansk.

Om natten gik Boris' mor med aviser, og om dagen gjorde hun rent på en folkeskole.

– Hun gjorde det for vores skyld. Selv om min mor lige havde reddet folk i krig, kunne hun ikke få sin uddannelse som sygeplejerske godkendt i Danmark. Men hun har altid været meget nøgtern. Sådan var det altså her, og det var det. Og så gik hun i skole og tog det meste af sin uddannelse en gang til.

Dengang vidste Boris ikke, at hans mor var blandt de flygtninge, der havde fået afslag på asyl og stod til hjemsendelse.

– Jeg var bare en dreng på ni år og følte mig velkommen i Danmark. Det endte dog med, at vi fik asyl, for min mor kunne dokumentere, at hun ikke kunne vende tilbage til Serbien, fordi hun under krigen havde hjulpet sårede og døende uden hensyn til nationalitet. Det var en stor dag, da vi fik vores egen toværelses lejlighed. Nu var vi bare os tre. Min mor begyndte at arbejde som hjemmesygeplejerske. Endelig faldt der ro på.

To kulturer

I dag oplever Boris det som et privilegium at have flere kulturer.

– Jeg er bosnisk serber fra Eksjugoslavien. Min søster og jeg er født i Bosnien. Men da vi flygtede, havde vi ikke længere noget land. Jeg fik først et land igen, da jeg fik dansk statsborgerskab, mens jeg gik i gymnasiet. Tidligere havde jeg fremmedpas. Det betød, at jeg på skolerejser skulle medbringe en bunke papirer og altid blev hevet ud af bussen ved grænseovergange.

– Jeg har levet mine vigtigste år her i Danmark – de år, hvor man bliver formet som menneske. Der er jeg dansker. Alligevel føler jeg mig stadig som serber. Det er noget med kulturen, musikken, humoren og den varme, der er mellem mennesker. Folk dernede har tempera-

ment men også meget varme hjerter. Derfor er det så svært at forstå, hvordan der kunne blive krig.

– Jeg er opdraget til at arbejde hårdt og hjælpe andre. Det er noget med arbejdsmentaliteten. I et land som Danmark, hvor de fleste ikke mangler noget, er det nemt at tage ting for givet og gøre noget stort ud af noget småt. Når man kommer fra et land, der har oplevet krig, tager man ikke noget for givet.

Efter 22 år i Danmark har Boris ingen planer om at vende tilbage til Eksjugoslavien.

– Vi har fået et nyt liv i Danmark. Jeg er evigt taknemmelig for, at vi endte her. Dernede har folk på min alder meget svært ved at finde arbejde. Folk er i overlevelses-mode. I Danmark har jeg et godt job som køkkenchef, hvor jeg laver mad til 500 mennesker hver dag. Men jeg vil altid føle mig lidt anderledes. Jeg har jo en anden baggrund og en anden historie. Som børn fik vi at vide, at vi skulle huske at tale vores eget sprog og lytte til musik og se film dernedefra. Husk hvor du kommer fra. Det bliver du kun rigere af, sagde de voksne. Og de havde ret. Det er fedt at have begge kulturer.

“ Jeg er evigt taknemmelig for, at vi endte i Danmark. ”

Boris Mijic

Serbisk menighed

Som de fleste serbere har Boris rødder i den serbisk-ortodokse kirke.

– Min søster og jeg blev ikke døbt, men mine bedsteforældre har altid

gået i kirke, og min mor er medlem af den serbisk-ortodokse menighed i København. Sidste år købte menigheden deres egen kirkebygning, hvor de meget nyder at være. Det har betydet rigtig meget for dem.

– Min mor tror på Gud. Det respekterer jeg fuldt ud. Troen har hjulpet hende. Selv har jeg det sværere med troen på grund af al den uretfærdighed, der er i verden. Men en dag ændrer jeg måske mening. Jeg kommer i kirken til jul og særlige helligdage. Det betyder meget for min mor, at jeg kommer, og jeg vil meget gerne være med. Jeg elsker de traditioner, der er forbundet med vores højtid.

Tonen venligere

Som tidligere flygtning er Boris skuffet over tonen i debatten om udlændinge i Danmark.

– Da vi kom, var det heller ikke sjovt at være flygtning. Men tonen var meget venligere dengang. Der er politikere, som jeg kunne have lyst til at sætte mig ned og snakke med. De har aldrig oplevet det, vi har i Eksjugoslavien. Og jeg håber, at de aldrig kommer til det. De aner ikke, hvad krig er. Folk vil jo bare gerne overleve og give deres børn en fremtid. Jeg var en af de heldige, der kom ind. Der var nogen, der hjalp os, så jeg i dag har et normalt liv. De gjorde det af ren medmenneskelighed – fordi vi havde det svært. Selvfølgelig skal vi også hjælpe dem, der kommer i dag.

BMF

GLEM IKKE GÆSTFRIHEDEN

Multietnisk inspirationskonference i København d. 6.-8. november

Oplæg • Seminarer • Erfaringsudveksling • Multietnisk festgudstjeneste

Medvirkende: Andreas Kamm, Dansk Flygtningehjælp, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, tidl. oversygeplejerske Emile Djonga, medlemmer af kaldæisk menighed m.fl.

Se program på www.tvaerkulturelt-center.dk

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, indvandrere og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nsensenggade, Daniel Hailu Larsen, tlf. 3116 4347 Etiopisk-ortodoks menighed, Lutherkirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315 Mission for Nations Int. Ministry, Filippavej 3, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944 (P) Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 3154 9687 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Josef Keleta, tlf. 2093 4125 (P) Fountain of Life Ministries, Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900 Syrisk-ortodoks menighed, Fader Afram/Adnan Dahan, tlf. 3888 1888 Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Abuna Musa Abdalla, kontakt@koptisk.dk Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Ostens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048/Gellerup Kirke, Ashur Ishak, 2801 2012 Bramming, Farso, Odense, Kbh., Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355 / Salai, tlf. 2618 3667 Esbjerg, Hjørring, Odense, Ringe, Rønne, Støvring, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Chin Bethel Church, ChinChin Ren Tial Rhual Ngr, tlf. 4241 1684 Betaniakirken, Marip Ja Ing, tlf. 9170 9650 (B) International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 6070 1240 Graabrodrø Klosterkirke, Marianne Larsen tlf. 2423 7446, <i>int. gudstj.</i> Presbyterian Church of Cameroon, Opstandelseskirken, Michael Taylor, tlf. 4275 2387 God's Ambassadors (ghanesisk), Åvedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaatt, tlf. 7512 1027 (K) Holy International Ministries Church, Kapinga Mushagalusa / Jan Joensen, tlf. 2299 7312 Vor Frue Kirke, pater Fredrick Thevaraj, tlf. 5026 8085 (K) Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>søn. kl.10 (oversætt.)</i> Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135 Jelling Kirke, Christophe Ndikuriyo, tlf. 7141 2114, (F) <i>Int. gudstj. d. 25. okt. og 13. dec. kl. 14</i> Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl. 13</i> Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 3131 8805 Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B) Christian Center, Kbh. Kristne Kulturcenter, tlf. 4010 9051 (P) Christian Love Fellowship, Nygårdskirken, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 2847 5646 Church on the Rock, Titouheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202 Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376 Copenhagen Miracle Center (ugandensk), Valby Kulturhus, Sendege Geofrey, tlf. 6082 3387 Disciples Assembly Church, Skt. Johannesgården, Iyere Igobogo (William), tel. 7163 7080 Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osias, tlf. 3531 0328 (P) Gospel Church International, Apostelkirken, Stan McCuien, tlf. 3322 6267 Grace and Truth Ministry, Godsent Ejemai, tlf. 5347 2317 Great Commision Ministries Int., Haraldskirken, Enoch Odumade Oluwatosin, tlf. 6052 7054 Helligåndskirken, natirkeleder Signe Toft, til. 2940 3925 (F) <i>Int. evensong fredage kl. 19</i> International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. tlf. 2281 6564/ 4844 7001 International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, <i>Sun. at 10.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939 Int. City Baptist Church, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 / 6138 2037 (B) International Harvest Chr. Centre, Valby Frikirke, pastor James Commey, tlf. 2667 3286/3262 9664 Jesus Centre, Amagerbrogade, Adeboye Olushola, tlf. 2834 4437 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke, Precy Soltes-Ofori, tlf. 5037 2435, jildenmark@yahoo.com Jerusalemkirken, Joshua Kyeremeh, tlf. 2647 2608 (M) Kingos Kirke, Arne Kappelgaard, tlf. 4029 5126, <i>Int. gudstj. 20. sept., 18. okt. og 1. nov. kl. 14.30</i> (F) Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 3963 7222 (B) Narrow Gate Church (tanzaniansk), Bethesda, Israels Plads, Felix Ngonja, tlf. 5280 1475 Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3948 5880 (F) <i>Int. gudstj 1. sønd. i md. kl. 17</i> Redeamed Christian Church of God/Cphgn. Gospel House, Lutherkirken, tlf. 2170 0858 Sakramentskirken, pater Fredrick Thevaraj, tlf. 4494 7678 / 5026 8085 (K) Sankt Annæ Kirke, Andrzej Szorc, tlf. 3286 0729 / 9119 9793 (K) St. Alban's Anglican Church, revd. Darren McCallig, tlf. 3962 7736 – <i>Gudstj. kl. 10.30</i> The Lord's Chosen Charis. Revival Ministry, Romanus Nwankwo tlf. 2286 9340 The Lord's Chosen Charis. Revival Mov., Frederic Nwohia, tlf. 3116 7781 Victory Chapel (nigeriansk), Ola Jones, tlf. 2098 5401 Køge Internationale Kirke, Jan Joensen, tlf. 2299 7312 <i>Gudstj. kl. 10.30</i> Skt. Knud Lavard Kirke, pater Allan G. Courteau, tlf. 4587 5688 (K) Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 5354 2867 Helligkors Kirke, tlf. 5485 0739 (K) Mission Evangeliste (Effenbenskysten), Godthåbskirken, Natalie Marie, tlf. 5399 4503 RCCG Jubilee Centre Int. Church of Odense, Olabayo Ojeleke, tlf. 2889 8779 (P) Living Stones Bible Church, Eskadronvej 10, McDonald Uche, tlf. 3136 2521/ 2040 2521 (P) Roskilde Domkirke, Ulla Thorbjørn Hansen, tlf. 2423 8012, (F) <i>Int. gudstj. d. 6. sept., 4. okt. og 1. nov. kl. 17</i> International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tlf. 2373 5263 Løget Kirke, Christophe Ndikuriyo, tlf. 7141 2114, <i>Int. gudstj. d. 13. sept., 11. okt. og 8. nov. kl. 14</i> Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Théoneste Habyarimana, tlf. 2784 5023 Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Højer, tlf. 8660 0233 International menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap) International Christian Fellowship, Bethelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B) Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K) Mount Zion – AMC, International menighed, Jan Penuel, tlf. 2895 3128 Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl. 10.30</i> Gellerup Kirke, tlf. 8625 1035 (F) <i>Int. Gudstj d. 27. sept., 25. okt. og 29. nov. kl. 10</i> International Harvest Christian Center, pastor Frank Appiah, tlf. 6181 4754 Møllevangskirken (Anglican), revd. Darren McCallig, tlf. 3962 7736 Vor Frue Kirke, pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K) Hans Tausens Kirke, pastor Heiner Erindi, tlf. 3322 5288 eller 2231 2766 Gronnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tlf. 2627 9916 (<i>oversættelse</i>) Apostelkirken, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) (<i>oversættelse</i>) Netværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009 Valgmenigheden Church of Love, Solvang Kirke/Skt Hans Kirke, Fouroozandeh, tlf. 4053 2523 Church of Love, Ravnsbjergkirken/Bethaniakirken, Houshang Samadi-Kosha, tlf. 2844 3005 Garnisonskirken, Marja Silvenen-Hansen, tlf. 3811 5245 / 2759 1503 (L) Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Crepin Yapo, tlf. 7143 0286 EPOM (EPBOMI), Skt. Johannes Gården, Jonas Kouassi-Zessia, tlf. 3543 3133 / 2926 4791 Fransk Reformert Kirke, Miriam Scheel Larsen, tlf. 4588 3944 CIFMC CPM JCC, Vibevej 7C, 2400 NV, Jean Pierre og Vinnie Muganza, tlf. 5810 5021 Sakramentskirken, pastor Robert Culat, tlf. 2670 4676 (K) Resurrection Int. Chr. Center (congolesisk), Ølby Kirke, Jacques Musungay Kalala, 5137 2792 Living Water Church, IM Missionshus, Maronko Kagigi og Bienvenue, tlf. 6197 7119 Hans Egede Kirke, Bergur Jacobsen, 3879 6146 (F) / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809 Church of Pentecost, William Osae, tlf. 2072 3463 (P) Presbyterian Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gøthersgade, Kwame Danguark, tlf. 2329 6374 Græsk-ortodoks menighed, Metropolit Pavlos (Stockholm), tlf. +46 8 64 62 421 Helligåndskirken, pastor Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737 (F) PERKI, Enghave Kirke, Richard Simanjuntak, tlf. 2230 7235 Jesu Hjerte Kirke, Michael Hornbeck-Madsen, tlf. 3321 5934 (K) Jesbjerg, Søborg, Aalborg, Århus (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K) Chinese Church in Cph., LM, Kirkegårdsvej 21, Peter Lam, tlf. 3887 4570 Zion Temple Celebration Center, Bethel Kirken, Tea-Jeni Misago, tlf. 4593 9355/2698 4852 Bethel World Mission Church, Mørkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099
Armenisk Assyrisk	København	
Burmesisk Burmesisk/Chin	København Århus	
Engelsk	Århus Brønderslev København Næstved Tåstrup Aalborg København Århus/Silkeborg Amager Odense Albertslund Åvedøre Esbjerg Haderslev Herlev Horsens Ishøj Jelling Kolding København	
Amharisk/tigrinya Arabisk/assyrisk Arabisk	København Århus	
Armenisk Assyrisk	København	
Burmesisk Burmesisk/Chin	København Århus	
Engelsk	Århus/Nørre Uttrup/andre byer Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Ostens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048/Gellerup Kirke, Ashur Ishak, 2801 2012 Bramming, Farso, Odense, Kbh., Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355 / Salai, tlf. 2618 3667 Esbjerg, Hjørring, Odense, Ringe, Rønne, Støvring, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Chin Bethel Church, ChinChin Ren Tial Rhual Ngr, tlf. 4241 1684 Betaniakirken, Marip Ja Ing, tlf. 9170 9650 (B) International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 6070 1240 Graabrodrø Klosterkirke, Marianne Larsen tlf. 2423 7446, <i>int. gudstj.</i> Presbyterian Church of Cameroon, Opstandelseskirken, Michael Taylor, tlf. 4275 2387 God's Ambassadors (ghanesisk), Åvedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaatt, tlf. 7512 1027 (K) Holy International Ministries Church, Kapinga Mushagalusa / Jan Joensen, tlf. 2299 7312 Vor Frue Kirke, pater Fredrick Thevaraj, tlf. 5026 8085 (K) Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>søn. kl.10 (oversætt.)</i> Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135 Jelling Kirke, Christophe Ndikuriyo, tlf. 7141 2114, (F) <i>Int. gudstj. d. 25. okt. og 13. dec. kl. 14</i> Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl. 13</i> Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 3131 8805 Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B) Christian Center, Kbh. Kristne Kulturcenter, tlf. 4010 9051 (P) Christian Love Fellowship, Nygårdskirken, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 2847 5646 Church on the Rock, Titouheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202 Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376 Copenhagen Miracle Center (ugandensk), Valby Kulturhus, Sendege Geofrey, tlf. 6082 3387 Disciples Assembly Church, Skt. Johannesgården, Iyere Igobogo (William), tel. 7163 7080 Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osias, tlf. 3531 0328 (P) Gospel Church International, Apostelkirken, Stan McCuien, tlf. 3322 6267 Grace and Truth Ministry, Godsent Ejemai, tlf. 5347 2317 Great Commision Ministries Int., Haraldskirken, Enoch Odumade Oluwatosin, tlf. 6052 7054 Helligåndskirken, natirkeleder Signe Toft, til. 2940 3925 (F) <i>Int. evensong fredage kl. 19</i> International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. tlf. 2281 6564/ 4844 7001 International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, <i>Sun. at 10.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939 Int. City Baptist Church, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 / 6138 2037 (B) International Harvest Chr. Centre, Valby Frikirke, pastor James Commey, tlf. 2667 3286/3262 9664 Jesus Centre, Amagerbrogade, Adeboye Olushola, tlf. 2834 4437 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke, Precy Soltes-Ofori, tlf. 5037 2435, jildenmark@yahoo.com Jerusalemkirken, Joshua Kyeremeh, tlf. 2647 2608 (M) Kingos Kirke, Arne Kappelgaard, tlf. 4029 5126, <i>Int. gudstj. 20. sept., 18. okt. og 1. nov. kl. 14.30</i> (F) Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 3963 7222 (B) Narrow Gate Church (tanzaniansk), Bethesda, Israels Plads, Felix Ngonja, tlf. 5280 1475 Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3948 5880 (F) <i>Int. gudstj 1. sønd. i md. kl. 17</i> Redeamed Christian Church of God/Cphgn. Gospel House, Lutherkirken, tlf. 2170 0858 Sakramentskirken, pater Fredrick Thevaraj, tlf. 4494 7678 / 5026 8085 (K) Sankt Annæ Kirke, Andrzej Szorc, tlf. 3286 0729 / 9119 9793 (K) St. Alban's Anglican Church, revd. Darren McCallig, tlf. 3962 7736 – <i>Gudstj. kl. 10.30</i> The Lord's Chosen Charis. Revival Ministry, Romanus Nwankwo tlf. 2286 9340 The Lord's Chosen Charis. Revival Mov., Frederic Nwohia, tlf. 3116 7781 Victory Chapel (nigeriansk), Ola Jones, tlf. 2098 5401 Køge Internationale Kirke, Jan Joensen, tlf. 2299 7312 <i>Gudstj. kl. 10.30</i> Skt. Knud Lavard Kirke, pater Allan G. Courteau, tlf. 4587 5688 (K) Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 5354 2867 Helligkors Kirke, tlf. 5485 0739 (K) Mission Evangeliste (Effenbenskysten), Godthåbskirken, Natalie Marie, tlf. 5399 4503 RCCG Jubilee Centre Int. Church of Odense, Olabayo Ojeleke, tlf. 2889 8779 (P) Living Stones Bible Church, Eskadronvej 10, McDonald Uche, tlf. 3136 2521/ 2040 2521 (P) Roskilde Domkirke, Ulla Thorbjørn Hansen, tlf. 2423 8012, (F) <i>Int. gudstj. d. 6. sept., 4. okt. og 1. nov. kl. 17</i> International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tlf. 2373 5263 Løget Kirke, Christophe Ndikuriyo, tlf. 7141 2114, <i>Int. gudstj. d. 13. sept., 11. okt. og 8. nov. kl. 14</i> Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Théoneste Habyarimana, tlf. 2784 5023 Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Højer, tlf. 8660 0233 International menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap) International Christian Fellowship, Bethelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B) Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K) Mount Zion – AMC, International menighed, Jan Penuel, tlf. 2895 3128 Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl. 10.30</i> Gellerup Kirke, tlf. 8625 1035 (F) <i>Int. Gudstj d. 27. sept., 25. okt. og 29. nov. kl. 10</i> International Harvest Christian Center, pastor Frank Appiah, tlf. 6181 4754 Møllevangskirken (Anglican), revd. Darren McCallig, tlf. 3962 7736 Vor Frue Kirke, pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K) Hans Tausens Kirke, pastor Heiner Erindi, tlf. 3322 5288 eller 2231 2766 Gronnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tlf. 2627 9916 (<i>oversættelse</i>) Apostelkirken, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) (<i>oversættelse</i>) Netværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009 Valgmenigheden Church of Love, Solvang Kirke/Skt Hans Kirke, Fouroozandeh, tlf. 4053 2523 Church of Love, Ravnsbjergkirken/Bethaniakirken, Houshang Samadi-Kosha, tlf. 2844 3005 Garnisonskirken, Marja Silvenen-Hansen, tlf. 3811 5245 / 2759 1503 (L) Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Crepin Yapo, tlf. 7143 0286 EPOM (EPBOMI), Skt. Johannes Gården, Jonas Kouassi-Zessia, tlf. 3543 3133 / 2926 4791 Fransk Reformert Kirke, Miriam Scheel Larsen, tlf. 4588 3944 CIFMC CPM JCC, Vibevej 7C, 2400 NV, Jean Pierre og Vinnie Muganza, tlf. 5810 5021 Sakramentskirken, pastor Robert Culat, tlf. 2670 4676 (K) Resurrection Int. Chr. Center (congolesisk), Ølby Kirke, Jacques Musungay Kalala, 5137 2792 Living Water Church, IM Missionshus, Maronko Kagigi og Bienvenue, tlf. 6197 7119 Hans Egede Kirke, Bergur Jacobsen, 3879 6146 (F) / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809 Church of Pentecost, William Osae, tlf. 2072 3463 (P) Presbyterian Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gøthersgade, Kwame Danguark, tlf. 2329 6374 Græsk-ortodoks menighed, Metropolit Pavlos (Stockholm), tlf. +46 8 64 62 421 Helligåndskirken, pastor Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737 (F) PERKI, Enghave Kirke, Richard Simanjuntak, tlf. 2230 7235 Jesu Hjerte Kirke, Michael Hornbeck-Madsen, tlf. 3321 5934 (K) Jesbjerg, Søborg, Aalborg, Århus (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K) Chinese Church in Cph., LM, Kirkegårdsvej 21, Peter Lam, tlf. 3887 4570 Zion Temple Celebration Center, Bethel Kirken, Tea-Jeni Misago, tlf. 4593 9355/2698 4852 Bethel World Mission Church, Mørkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099	
Armenisk Assyrisk	København	
Burmesisk Burmesisk/Chin	København Århus	
Engelsk	Århus Brønderslev København Næstved Tåstrup Aalborg København Århus/Silkeborg Amager Odense Albertslund Åvedøre Esbjerg Haderslev Herlev Horsens Ishøj Jelling Kolding København	
Amharisk/tigrinya Arabisk/assyrisk Arabisk	København Århus	
Armenisk Assyrisk	København	
Burmesisk Burmesisk/Chin	København Århus	
Engelsk	Århus/Nørre Uttrup/andre byer Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Ostens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048/Gellerup Kirke, Ashur Ishak, 2801 2012 Bramming, Farso, Odense, Kbh., Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355 / Salai, tlf. 2618 3667 Esbjerg, Hjørring, Odense, Ringe, Rønne, Støvring, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Chin Bethel Church, ChinChin Ren Tial Rhual Ngr, tlf. 4241 1684 Betaniakirken, Marip Ja Ing, tlf. 9170 9650 (B) International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 6070 1240 Graabrodrø Klosterkirke, Marianne Larsen tlf. 2423 7446, <i>int. gudstj.</i> Presbyterian Church of Cameroon, Opstandelseskirken, Michael Taylor, tlf. 4275 2387 God's Ambassadors (ghanesisk), Åvedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaatt, tlf. 7512 1027 (K) Holy International Ministries Church, Kapinga Mushagalusa / Jan Joensen, tlf. 2299 7312 Vor Frue Kirke, pater Fredrick Thevaraj, tlf. 5026 8085 (K) Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>søn. kl.10 (oversætt.)</i> Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135 Jelling Kirke, Christophe Ndikuriyo, tlf. 7141 2114, (F) <i>Int. gudstj. d. 25. okt. og 13. dec. kl. 14</i> Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl. 13</i> Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 3131 8805 Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B) Christian Center, Kbh. Kristne Kulturcenter, tlf. 4010 9051 (P) Christian Love Fellowship, Nygårdskirken, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 2847 5646 Church on the Rock, Titouheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202 Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376 Copenhagen Miracle Center (ugandensk), Valby Kulturhus, Sendege Geofrey, tlf. 6082 3387 Disciples Assembly Church, Skt. Johannesgården, Iyere Igobogo (William), tel. 7163 7080 Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osias, tlf. 3531 0328 (P) Gospel Church International, Apostelkirken, Stan McCuien, tlf. 3322 6267 Grace and Truth Ministry, Godsent Ejemai, tlf. 5347 2317 Great Commision Ministries Int., Haraldskirken, Enoch Odumade Oluwatosin, tlf. 6052 7054 Helligåndskirken, natirkeleder Signe Toft, til. 2940 3925 (F) <i>Int. evensong fredage kl. 19</i> International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. tlf. 2281 6564/ 4844 7001 International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, <i>Sun. at 10.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939 Int. City Baptist Church, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 / 6138 2037 (B) International Harvest Chr. Centre, Valby Frikirke, pastor James Commey, tlf. 2667 3286/3262 9664 Jesus Centre, Amagerbrogade, Adeboye Olushola, tlf. 2834 4437 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke, Precy Soltes-Ofori, tlf. 5037 2435, jildenmark@yahoo.com Jerusalemkirken, Joshua Kyeremeh, tlf. 2647 2608 (M) Kingos Kirke, Arne Kappelgaard, tlf. 4029 5126, <i>Int. gudstj. 20. sept., 18. okt. og 1. nov. kl. 14.30</i> (F) Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 3963 7222 (B) Narrow Gate Church (tanzaniansk), Bethesda, Israels Plads, Felix Ngonja, tlf. 5280 1475 Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3948 5880 (F) <i>Int. gudstj 1. sønd. i md. kl. 17</i> Redeamed Christian Church of God/Cphgn. Gospel House, Lutherkirken, tlf. 2170 0858 Sakramentskirken, pater Fredrick Thevaraj, tlf. 4494 7678 / 5026 8085 (K) Sankt Annæ Kirke, Andrzej Szorc, tlf. 3286 0729 / 9119 9793 (K) St. Alban's Anglican Church, revd. Darren McCallig, tlf. 3962 7736 – <i>Gudstj. kl. 10.30</i> The Lord's Chosen Charis. Revival Ministry, Romanus Nwankwo tlf. 2286 9340 The Lord's Chosen Charis. Revival Mov., Frederic Nwohia, tlf. 3116 7781 Victory Chapel (nigeriansk), Ola Jones, tlf. 2098 5401 Køge Internationale Kirke, Jan Joensen, tlf. 2299 7312 <i>Gudstj. kl. 10.30</i> Skt. Knud Lavard Kirke, pater Allan G. Courteau, tlf. 4587 5688 (K) Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 5354 2867 Helligkors Kirke, tlf. 5485 0739 (K) Mission Evangeliste (Effenbenskysten), Godthåbskirken, Natalie Marie, tlf. 5399 4503 RCCG Jubilee Centre Int. Church of Odense, Olabayo Ojeleke, tlf. 2889 8779 (P) Living Stones Bible Church, Eskadronvej 10, McDonald Uche, tlf. 3136 2521/ 2040 2521 (P) Roskilde Domkirke, Ulla Thorbjørn Hansen, tlf. 2423 8012, (F) <i>Int. gudstj. d. 6. sept., 4. okt. og 1. nov. kl. 17</i> International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tlf. 2373 5263 Løget Kirke, Christophe Ndikuriyo, tlf. 7141 2114, <i>Int. gudstj. d. 13. sept., 11. okt. og 8. nov. kl. 14</i> Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Théoneste Habyarimana, tlf. 2784 5023 Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Højer, tlf. 8660 0233 International menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap) International Christian Fellowship, Bethelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B) Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K) Mount Zion – AMC, International menighed, Jan Penuel, tlf. 2895 3128 Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl. 10.30</i> Gellerup Kirke, tlf. 8625 1035 (F) <i>Int. Gudstj d. 27. sept., 25. okt. og 29. nov. kl. 10</i> International Harvest Christian Center, pastor Frank Appiah, tlf. 6181 4754 Møllevangskirken (Anglican), revd. Darren McCallig, tlf. 3962 7736 Vor Frue Kirke, pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K) Hans Tausens Kirke, pastor Heiner Erindi, tlf. 3322 5288 eller 2231 2766 Gronnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tlf. 2627 9916 (<i>oversættelse</i>) Apostelkirken, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) (<i>oversættelse</i>) Netværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009 Valgmenigheden Church of Love, Solvang Kirke/Skt Hans Kirke, Fouroozandeh, tlf. 4053 2523 Church of Love, Ravnsbjergkirken/Bethaniakirken, Houshang Samadi-Kosha, tlf. 2844 3005 Garnisonskirken, Marja Silvenen-Hansen, tlf. 3811 5245 / 2759 1503 (L) Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Crepin Yapo, tlf. 7143 0286 EPOM (EPBOMI), Skt. Johannes Gården, Jonas Kouassi-Zessia, tlf. 3543 3133 / 2926 4791 Fransk Reformert Kirke, Miriam Scheel Larsen, tlf. 4588 3944 CIFMC CPM JCC, Vibevej 7C, 2400 NV, Jean Pierre og Vinnie Muganza, tlf. 5810 5021 Sakramentskirken, pastor Robert Culat, tlf. 2670 4676 (K) Resurrection Int. Chr. Center (congolesisk), Ølby Kirke, Jacques Musungay Kalala, 5137 2792 Living Water Church, IM Missionshus, Maronko Kagigi og Bienvenue, tlf. 6197 7119 Hans Egede Kirke, Bergur Jacobsen, 3879 6146 (F) / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809 Church of Pentecost, William Osae, tlf. 2072 3463 (P) Presbyterian Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gøthersgade, Kwame Danguark, tlf. 2329 6374 Græsk-ortodoks menighed, Metropolit Pavlos (Stockholm), tlf. +46 8 64 62 421 Helligåndskirken, pastor Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737 (F) PERKI, Enghave Kirke, Richard Simanjuntak, tlf. 2230 7235 Jesu Hjerte Kirke, Michael Hornbeck-Madsen, tlf. 3321 5934 (K) Jesbjerg, Søborg, Aalborg, Århus (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K) Chinese Church in Cph., LM, Kirkegårdsvej 21, Peter Lam, t	

Fra Syrien til Sommersted

Syrisk familie: Vi kunne ikke klare mere krig

De har været heldigere end de fleste. Efter syv måneder i Danmark er drømmen om et nyt liv langt borte fra det syriske inferno gået i opfyldelse for Dina Ghasb (32) og Jony Yazgy (31). Først på sommeren fik parret asyl, og om kort tid begynder et nyt livsafsnit med lejlighed og sprogskole i Fredericia, der engang var Danmarks første asylby og fristad for religiøst forfulgte. Men midt i lettelsen kredser tanker om familier derhjemme i Syrien.

Dina Ghasb og kæresten Jony Yazgy var blandt de 7.185 flygtninge fra borgerkrigen i Syrien, der sidste år søgte asyl i Danmark. De seneste måneder har parret boet på den tidligere efterskole i Sommersted i Sønderjylland, der i dag er omdannet til asylcenter.

– Da vi rejste, vidste vi ikke, at vi ville ende i Danmark. Vi ville bare til et sikkert land i Europa. Efter næsten fem år

kunne vi ikke klare mere krig, fortæller Dina Ghasb, der er uddannet engelsklærer og psykosocial støttepædagog. Inden flugten boede hun i Damaskus, hvor hun arbejdede for den katolske hjælpeorganisation Jesuit Refugee Services, der har været i Syrien siden 2008, da irakiske flygtninge strømmede til landet. I dag formidler den kristne organisation nødhjælp og tilbyder undervisning og psykosocial støtte til de mange tusinde syrere, som har mistet deres hjem under borgerkrigen.

– Vi lyttede til flygtningenes historier og prøvede at hjælpe så mange som muligt. Men efterhånden blev det stadig mere risikabelt. Oprørerne beskyldte os for at støtte regeringen, fordi vi hjalp alle uden at skelne. Flere af mine kolleger blev kidnappet og dræbt, fortæller Dina, der taler flydende engelsk og løbende tolker for kæresten.

– Hver dag var der raketter og mortérgranater. Når min mor sagde farvel til min bror og mig om morgenen, vidste hun ikke, om hun ville se os igen. Alene i vores kvarter var mindst 20 unge blevet dræbt på vej til eller fra arbejde. I morgen kunne det være mig, min søster eller min kusine. Når vi så navnene på de døde på Facebook, var der hver dag nogle, vi kendte. Efterhånden holder man op med at føle noget.

Ville ikke slå ihjel

Borgerkrigen mellem den syriske regering og forskellige oprørsgrupper har foreløbig drevet næsten halvdelen af landets befolkning på flugt og resulteret i en af verdens største flygtningekriser i nyere tid. Over fire millioner syrere opholder sig i et andet land, mens godt syv millioner er flygtninge i eget land. Jony fortæller om tiden inden flugten:

– Hvis vi var blevet i Syrien, var jeg blevet tvunget til at kæmpe i krigen. Men jeg vil ikke slå mennesker ihjel. Jeg tror ikke på krig. Jeg tror på livet.

For tre år siden blev Jonys families hus i Homs ødelagt under et af utallige bombardementer. Familien flygtede til et område med kristne landsbyer nær den libanesiske grænse. Men krigen fulgte efter.

– Jeg har ikke lyst til at huske. Bevæbnede grupper indtog flere landsbyer. De har ikke taget vores landsby endnu. Men ingen kan vide sig sikker.

Jony sidder uroligt på stolen, tager en cigaret og åbner vinduet.

– Vi var nødt til at efterlade mine to døtre hos min mor. Som flygtning har jeg ret til at få mine børn herop. Jeg er meget taknemmelig. Men hvad med min mor og min søster på 16 år, som jeg har haft ansvar for, siden min far døde for fem år siden? Får jeg nogen sinde min mor at se igen?

– Jeg flygtede for at give mine børn en fremtid. Selv er jeg ikke bange for at dø. Men mine børn har livet foran sig, siger Jony og bliver fjern i blikket, mens han tænder endnu en cigaret.

Illegale

Rejsen mod en fremtid i fred og sikkerhed i Europa tog seks måneder og viste sig langt farligere, end det syriske par havde forestillet sig.

– Vi fløj til Algeriet, og derfra sørgede smuglere for, at vi kom videre til Marokko og op gennem Europa. Vi var gemt i forskellige biler og skulle være meget stille. Jeg ved ikke, hvor jeg har været. Vi var illegale alle steder og kunne når som helst blive stoppet. Jeg var konstant bange. Det er første gang i mit liv, at jeg har gjort noget ulovligt, fortæller Dina, der først fandt ud af, at hun var i Danmark, da parret blev sat af ved Sandholmløjren nord for København.

– I Sandholmløjren spurgte de, om vi var sultne, og hentede mad til os. Vi blev meget overraskede og glade. Senere fik vi information om regler i Danmark og vores rettigheder som asylansøgere, husker Dina. Jony supplerer:

– Danskerne kendte os slet ikke, men alligevel sagde de velkommen og behandlede os med respekt. Hvis jeg får lov at blive i Danmark, vil jeg bruge resten af mit liv på at sige tak til danskerne, siger han og smiler bredt.

Ro i sjælen

Krigen har lært Dina at værdsætte livet på en ny måde.

– I dag ved jeg, hvad det vil sige at leve i daglig frygt. I Europa lever man i fred. Men det er vigtigt, at europæerne også kender den anden side af livet, så de kan forstå os. I dag oplever jeg en ny glæde ved de små ting. En kop kaffe sammen med min kæreste. At se op mod himlen og skyerne. Gud tog os til et

“ Hvis vi var blevet i Syrien, var jeg blevet tvunget til at kæmpe i krigen. ”

Jony Yazgy, flygtning fra Syrien

Foto: BMF

meget smukt land. At se så mange blomstrende træer og buske giver ro i sjælen, siger Dina, der ikke kendte noget til Danmark, før hun kom.

Mens Jony har fået konventionsstatus med foreløbig fem års ophold i Danmark, har Dina kun fået et års midlertidigt asyl. Hun forsøger ikke at bekymre sig om, hvad der vil ske, når opholdstilladelsen udløber næste år.

– Gud kender fremtiden. Jeg stoler på, at Danmark ikke sender mig tilbage. Ingen tror på, at der er fred i Syrien om et år. Nu vil jeg lære dansk så hurtigt som muligt og vise, at jeg kan gøre nytte her.

Spurgte efter kirken

Mens parret har boet i Sommersted, har de haft deres gang i den lokale folkekirke.

– Jeg så, at en af de frivillige på centret gik med kors, og spurgte, om hun kendte en kirke. Den næste søndag tog hun os med til gudstjeneste. Selv om jeg ikke forstod sproget, kunne jeg godt følge med i de forskellige led, der lignede det, jeg er vant til fra den katolske kirke i Syrien. Bagefter kom folk hen og hilste på os, og præsten gav mig en bibel på arabisk. Siden har en familie fra kirken hentet os hver søndag. Vi har også besøgt præsten og hans familie i deres hjem. Jony lavede mad, som vi tog med, fortæller Dina.

Som kristne har Dina og Jony svært ved at forestille sig en fremtid i Syrien.

– Hvis der en dag bliver fred, hvem får så magten? Hvad sker der med de kristne og andre mindretal? Hvem vil beskytte os? De kristne er meget bange for fremtiden. Fred er ikke kun fravær af krig. Vores drømme er ikke længere i Syrien.

BMF

SPROGCAFÉ I KIRKEN

Gå op i Sct. Clemens. Der kan I få hjælp. Sådan siger man i Randers, efter at frivillige fra Sct. Clemens Kirke i juni startede en sprogcafé i kirken to dage om ugen. Den primære målgruppe er flygtninge, der er boligplaceret i kommunen, men også beboere fra byens asylcenter benytter sig af kirkens tilbud om et sted at tale dansk over en kop kaffe, fortæller menighedsrådsformand Hanna Broadbridge, der er initiativtager til caféen. ”Vi startede lige før sommerferien, hvor alt andet lukkede ned. Det var meget populært. Nogle dage var vi op til 40-50. Mange glæder sig over, at der er en kirke, der gør noget. Næste skridt er at skaffe kontaktfamilier og praktikpladser.”

Den aktive bykirke har også haft succes med indsamling af senge, møbler, køkkentøj, tøj og legetøj til nyankomne flygtninge. Da kirken i foråret udsendte et nødråb på Facebook, strømmede tingene ind.

ASYLSØGERE TIL SOMMERKONCERT

Da Sommersted Kirke i Sønderjylland holdt forårs- og sommerkoncert med kirkens børne- og voksenkor, var asylsøgere fra byens asylcenter inviteret med, fortæller korleder Esther Schmidt. ”Det var et kormedlem, der fik idéen: Skal vi ikke prøve at spørge derhenne på asylcentret, om de vil med? Koncerten var jo gratis og åben for alle, og asylsøgere kunne sikkert have glæde af lidt adspredelse. Nogle fra kirken er frivillige på centret og arrangerede afhentning af beboerne. Der kom mellem 25 og 30 – både kristne og muslimer. Alle var meget stille og ærbødige. Vi kunne mærke, at de klart fornemmede, at kirken er et helligt rum. De deltog naturligt i fællesskabet og prøvede så godt de kunne at synge med på fællessangene.”

Præsten fra Holbæk

Eritreanske menigheder vokser

Den eksplosive kirkevækst skyldes først og fremmest de godt 3.000 eritreanere, der inden for det seneste år har søgt asyl i Danmark på flugt fra et af verdens mest totalitære regimer. Næsten alle eritreanere får i dag asyl på grund af forholdene i hjemlandet, og mange er i disse måneder på vej ud i kommunerne for at begynde et nyt liv i Danmark. Blandt de nyankomne er omkring 20 diakoner og otte præster fra Eritreas gamle ortodokse kirke. En af dem er Awet Ambesager Yohannes, en 25-årig farmaceut fra Asmara, der fik asyl i Danmark i 2013.

Awet Yohannes tager imod i lejligheden i Holbæk i en nyere boligblok, hvor han bor sammen med sin kone Feyori (24), der kom til Danmark gennem familiesammenføring sidste år, og sønnerne Nooh (3) og Aram (2). Fra hjemlandet er han uddannet diakon i den ortodokse kirke, og i marts bestod han kirkens præste-eksamen og blev indviet som præst. Beslutningen om at blive præst voksede ud af et ønske om at hjælpe sine nyankomne landsmænd med at holde fast ved deres kristne tro og kirketradition i et nyt land, hvor det er let at miste orienteringen. I kirken kan eritreanere støtte hinanden, forklarer Awet Yohannes.

Fem døgn på Middelhavet

Som de fleste i menigheden har også præsten en ekstrem rystelseserfaring med i bagagen. Lavmælt fortæller han om de fem døgn, han tilbragte i en overfyldt båd på Middelhavet for at nå frem til Europa.

– Det var min eneste mulighed, da jeg for to år siden fik politiske problemer. Det blev meget farligt for mig. Jeg flygtede til fods over grænsen til Sudan. Det tog to uger. Jeg måtte efterlade min kone og min lille søn i Asmara. Min kone var gravid med vores yngste søn. I Sudan betalte jeg penge og kom videre med bil til Libyen, forklarer han og bliver stille et øjeblik, inden han fortsætter:

– Rejsen over Middelhavet var den højeste eksamen i livets skole. Ingen kan forstå, som ikke har været der. Vi var 350 mennesker - mænd, kvinder og børn - i en lille båd. Der var ingen kaptajn. Båden blev bare sendt ud på havet. Undervejs fik vi problemer med motoren. Vi var uden mad og vand i tre dage. Vi drak vand fra havet. Det smager meget dårligt. Jeg kunne kun bede. Med Guds hjælp overlevede vi og nåede frem til Sicilien, hvor vi vadede det sidste stykke ind til stranden.

Til påskegudstjenesten i København var de over 700. På en almindelig søndag med undervisning for børn og voksne i Mariakirken på Vesterbro er de sjældent under 200. På få måneder har nyankomne flygtninge fra det lille afrikanske land Eritrea startet menighedsfællesskaber i København, Aalborg, Hjørring, Aarhus, Tønder og Bornholm. Hermed er den eritreansk-ortodokse kirke et af de hurtigst voksende kirkesamfund i Danmark. Også på landets asylcentre samles eritreanere til børn og bibelundervisning, fortæller Awet Ambesager Yohannes, der er en af kirkens i alt otte præster i Danmark.

Det var nat og helt mørkt. Fra stranden gik vi ind til den nærmeste by, hvor vi fik hjælp. Jeg kom videre til Rom og derfra med tog op gennem Europa, fortæller Awet Yohannes, der havde håbet at ende i Norge, hvor han har familie.

– Men politiet tog fingeraftryk i Danmark, så jeg var nødt til at søge asyl her. Man vælger ikke selv. Efter to måneder fik jeg opholdstilladelse. I dag er jeg i sikkerhed sammen med min kone og mine børn. Jeg er meget taknemmelig og håber med tiden at blive en god dansker, siger han med et forsigtigt smil.

Den første diakon

Han er allerede godt på vej. Sprogskolen blev afsluttet på halvandet år, og når de forberedende kurser er i hus, håber den eritreanske præst at starte på universitetet. Den medbragte uddannelse som farmaceut godkendes ikke i Danmark, så han må begynde forfra.

– Det vil tage en del år. Men fagligt bliver det ikke så svært for mig. Og jeg får lært den danske terminologi, som også er vigtigt.

Awet Yohannes var en af de første diakoner fra den ortodokse kirke i Eritrea, der fik asyl i Danmark. Det rygtedes hurtigt blandt eksileritreanere, og efter kort tid blev han bedt om at undervise i Bibelen.

– I begyndelsen var vi 12-15 personer, der mødtes i et hus i København. Efterhånden som vi blev flere, fik vi lov at låne Tingbjerg Kirke søndag eftermiddag. Siden juli har vi lånt Mariakirken på Vesterbro, hvor vi har rigtig gudstjeneste med tre præster og mindst to diakoner en gang om måneden, og to søndage om måneden har vi bibelundervisning og søndagsskole for børn og voksne. Sidste søndag til bibelundervisning var kirken helt fuld.

Voksede op med kirken

Selv er han opvokset med søndagsskole og kirkegang i et lærerhjem i en større provinsby godt hundrede kilometer fra hovedstaden Asmara.

– I mit land går næsten alle kristne i kirke om søndagen. I søndagsskolen var vi flere hundrede børn, der blev undervist på forskellige niveauer. Fra jeg var 11 år, sang jeg i kirkekor. Jeg kunne godt lide at læse og lære udenad. Jeg læste meget i Bibelen og begyndte at forstå, hvordan man kan gå den rigtige vej. Da jeg var 14 år, tog jeg en kirkeeksamen og blev indviet til diakon, fortæller Awet Yohannes.

Som præst føler han et stort ansvar for at vejlede sine landsmænd i Danmark.

– Mange er unge mænd. Det er svært for dem at være alene her uden nogen til at vise dem den rette vej. De fleste eritreanere tror på Gud. Men når de møder danskere, der ikke tror på Gud og har en meget fri moral, bliver de let usikre. De har mange spørgsmål. I Danmark har man frihed til at gøre alt. Men ikke alt er godt.

– Vi kommer fra en meget gammel kirke. Den lutherske kirke er en ung kirke. Vi vil gerne fortælle danskerne om vores kirke og traditioner og opmuntre danskerne til at tro på Gud, siger Awet Yohannes, der håber, at mange eritreanere med tiden vil få venner blandt danskerne.

– Danske venner hjælper os til at forstå sproget og kulturen. Vi vil også gerne besøge jeres kirker. Men som ortodokse kristne skal vi ikke være medlemmer, men gæster, understreger han.

Som præst drømmer Awet Yohannes om den dag, hvor menigheden får deres egen kirkebygning.

– I dag har vi 1.800 registrerede medlemmer. Men vi overlader vores drøm til vores Gud – og håber og beder. **BMF**

Foto: BMF

“ Vi kommer fra en meget gammel kirke. Den lutherske kirke er en ung kirke. Vi vil gerne fortælle danskerne om vores kirke og traditioner.

Awet Ambesager Yohannes, præst og flygtning fra Eritrea

Tvær- KultuRelt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 København Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood

Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Jøestrup

Regnskabsfører: Ilse Due

Aidskonsulent: Ravi Chandran

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Promissio (tidl. DEM) • Indre Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer

Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Abildgård Kirke, Frhvn. • Adventskirken, Vanløse
Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. • Avedøre Kirke • Bellahøj/
Utterslev Kirke • Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke • Borris Kirke
Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke • Bråby Sogn • Buddinge
Kirke • Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke, Christianshavn
Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia • Christianskirken,
Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke
Egvad Sogn • Eliaskirken, København • Emdrup Kirke • Enghave
Kirke, København • Fakse Kirke • Fjølstervang Kirke • Folkekirkens
Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Fredens-Nazaret Sogn, København
Frederikssund Kirke • Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand
Gl. Haderslev Kirke • Gilleleje Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn
Græsted Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn
Hadsund Kirke • Hannerup Kirke, Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe
Harridslev-Albæk-Støvring Sogn • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke
Hellevad Menighedsråd • Hemmet Kirke • Hendriksholm Kirke,
Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke • Hillerød Sogn • Hillested-
Skørtinge Pastorat • Hirtshals Kirke • Hjordkær Sogn • Holstebro
Kirke Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidbjerg, Lyngs og Jegindø Sogn
Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højelse Sogn
International Church of Copenhagen • Jakobskirken, Roskilde
Jesuskirken, Valby • Jetsmark Kirke • Karlsunde Strandkirke
Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn Kildebrønde Sogn, Greve • Kingo-
Samuel Sogn, Kbh. • Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup • Kristrup
Kirke • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Kong-Svine Pastorat • Lemvig-
Heldum Sogn • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev
Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng Kirke,
Fredericia • Løsning-Korning Sognekald • Margrethe Sogn, Aalborg
Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke, København • Nexø Kirke • Nyvang
Sogn, Kalundborg • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro
Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro
Kirke • Rindum Sogn • Ringive Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted
Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre • Roskilde Domsogn • Rødovre Kirke
Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring
Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct.
Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia
Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Kbh. • Sct. Pauls Kirke,
Århus • Silkeborg Kirke • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup
Kirke • Smørum Kirke • Snejbjerg Kirke • Solvang Kirke, København
Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby
Kirke • Soborggaard Sogn, Gladsaxe • Søllerød Kirke • Sønderbro
Kirke, Horsens • Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh
Thyregod-Vester Sogn • Timotheuskirken, Valby • Tørebø Sogn, Nyk. F.
Tveje Merløse Sogn Tyrstrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Vang Kirke,
Thisted • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke
Vildbjerg Kirke • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat • Vodskov Kirke
Vor Frue Kirke, København • Vor Frelses Sogn, Chr.havn • Værløse
Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn
Aaby Kirke, Aabybro • Århus Bykirke • Det Mellemkirkelige Udvalg
i Helsingør Stift • Mødestedet - Kirkens Indvandererarbejde på
Vesterbro • Mødested Amager

Associerede medlemmer: Bethel World Mission Church • Chinese
Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the
Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den
Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel -
Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Logstor • Fælles-
kirken, Ølstykke • God's Ambassadors International, Avedøre
Gospel Church International • Int. Temple Bridge Ministries • Living
Word Empowerment Center, Lyngby • PERKI/Indonesisk Kristent
Fællesskab • International Christian Community • Int. Eyang. Kirke,
Skanderborg • Mar Mari's Assyriske Menighed, Århus
Myanmar Christian Fellowship • Narrow Gate Church • Revival
Ministry DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St. Alban's
Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark
Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Tidl. lærer Aase
Birk Nissen (næstformand) • Tværkulturel konsulent Krista Rosenlund
Bellows • Agronom Tesfu Ghebru • Sognepræst Inge With
Johannessen • Tidl. chefkonsulent George Thomas • Sognepræst
Lisbeth Thomsen • Lærestud. Nikolaj Hauge Thormann

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk
Tryk: Color Print A/S, Mors

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

**JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.**

**Jeg/vi vil gerne modtage Nyt på tværs
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.**

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 3 – september 2015